

Aldert Hesseling blikt terug op zijn unieke wereldreis

‘EEN STRAK REISSHEMA GEEFT DUIDELIJKHEID’

Eind oktober 2015 keerde Aldert Hesseling met zijn 14 meter lange, aluminium Necton terug van een wereldreis. Een bijzondere tocht met een strakke planning en een opvallende route. Veel stof tot gesprek. Zilt zette koers naar Groningen.

De handdruk is onveranderd ferm. Het armgebaar andermaal uitnodigend. “Kom aan boord!” Onze stap op de *Necton* is een Aha-Erlebnis: drie jaar geleden deden we dit ook (*Zilt 78-In het spoor van Ome Jo*).

Toen stond Aldert voor een wereldreis, nu is hij terug. Hij draagt een heuse hoodie voorzien van de veelzeggende tekst ‘Bering Sea Survivor’. Dat kunnen maar weinig zeelui zeggen...

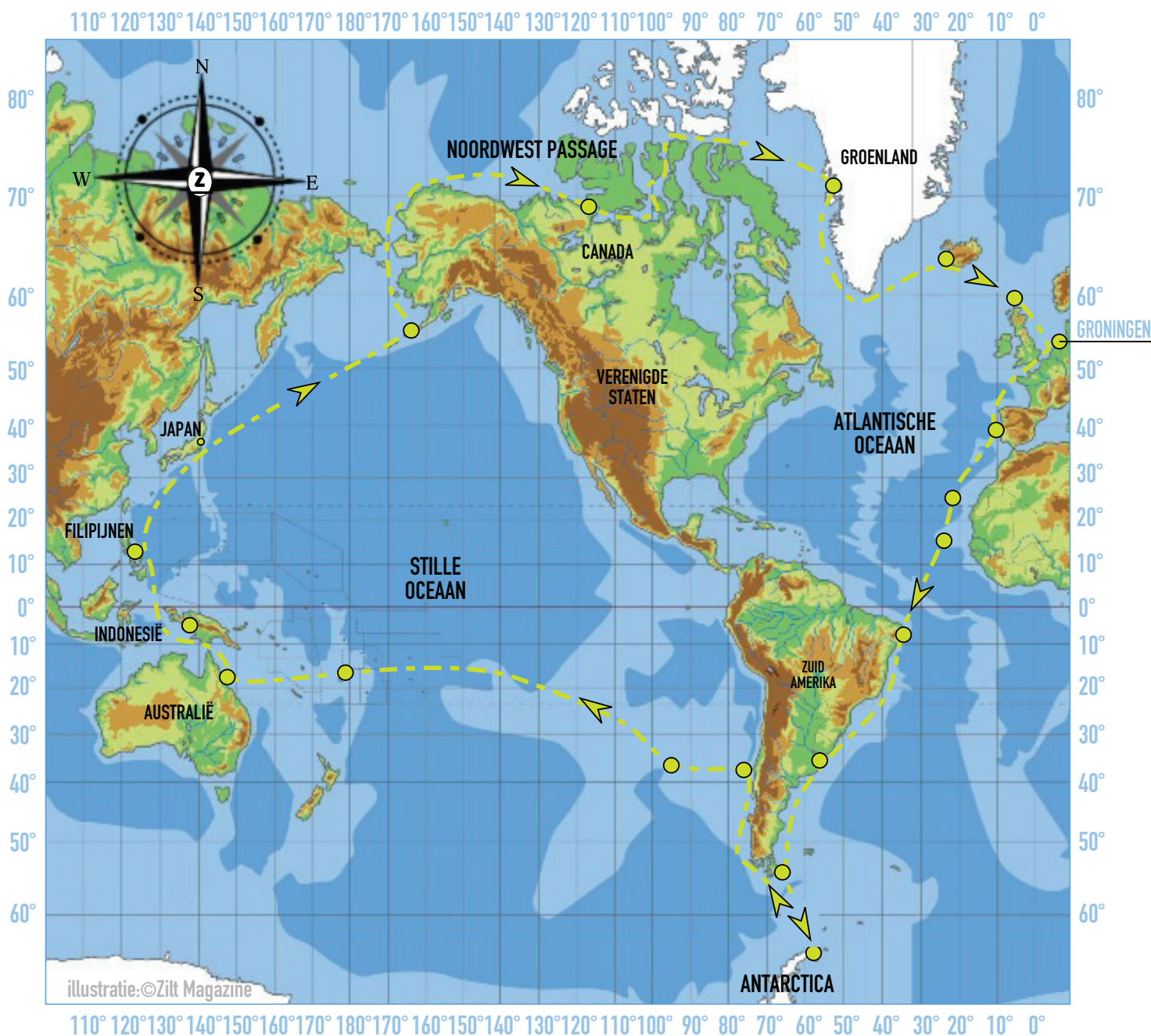
Met de koffie komen de verhalen. “De reis heeft veel meer gebracht dan vooraf gedacht”, zegt Aldert, “ik ben er heel tevreden over; ik kan nu doodgaan met een glimlach, bij wijze van spreken. Geweldig dat ik zoiets heb kunnen doen; alle indrukken moet ik nog verwerken.”

Ook in de relationele sfeer is het wennen. Anne is niet meegegaan op wereldreis, maar bleef in Groningen vanwege werk en familie. Wel bezocht ze Aldert enkele malen en om de zoveel tijd kwam Aldert even naar huis. Anne: “We hebben elkaar om de twee maanden gezien, maar we hadden natuurlijk totaal verschillende manieren van leven. Ik volgens een vast patroon, terwijl hij met hele grote dingen bezig was en de horizon verlegde. Nu dat is afgelopen, is het wennen om weer bij elkaar te zijn.”

Aldert: “De reis is in mijn hoofd nog niet afgelopen. Emotioneel gezien sta ik nog in de ‘bootmodus’ en het vraagt tijd om in een andere setting te komen.” De reis heeft hem in meerdere opzichten verrijkt. Neem bijvoorbeeld het feit dat zoon Jurjen vijf etappes meezeilde en zich ontpopte tot een ware zeeman. Het heeft vader en zoon nader tot elkaar gebracht. Aldert: “Onze onderlinge band is sterk geworden. Fantastisch.”

*‘De reis heeft meer gebracht
dan vooraf gedacht...’*

ROUTE

- In tweeënhalf jaar zeilde Aldert Hesseling een slordige 40.000 mijl. De *Necton* vertrok in 2013 en zette koers naar het diepe zuiden. Na 9 etappes arriveerde Aldert in Ushuaia.
- In 2014 zeilde hij naar het Antarctisch Schiereiland. Daarna koerste de *Necton* via de Chileense kust naar Paaseiland, Pitcairn, de Cook eilanden, Tahiti en Australië. Vervolgens ging het noordwaarts: Nieuw Guinea en de Filippijnen (waar werd overwinterd).
- In 2015 bereikte Aldert Japan, om via Aleoeten en Alaska de Canadese Noordwest Passage te nemen. Tenslotte keerde hij via Groenland, IJsland, de Faeroer en de Shetlands terug in Groningen.

DOELMATIG SCHIP

- De *Necton* is een one-off ontwerp van Willem Nieland, die een doelmatig schip ontwierp met een hoog vrijboord en riant dekhuis.
- De maten zijn 14 x 4 meter; die maten zijn gedicteerd door de ligplaats in Groningen.
- De kiel is op haalbaar en er zijn twee roeren met scheggen.
- Twee saildrives (75 pk Volvo met vierbladsklapschroeven), voorzien van stevige scheggen, zorgen voor de voortstuwing en het stroomdraaien.
- De twee relatief korte masten hebben uitwisselbare grootzeilen. Op de uitschuifbare boegspriet kan een extra voorzeil worden gevoerd.
- Onder de kuip is een garage voor de rubberboot.

foto: © Bemanning Necton

januari 2014 - Antarctica

januari 2014 - Antarctica

april 2014 - Robinson Crusoë Eiland

juli 2014 - Vanuatu

januari 2014 - Paradise Bay Antarctica

IN EEN FLOW

Een wereldreis was altijd al Alderts droom, sinds zijn ome Jo – zeeman van beroep – hem als kind verhalen vertelde over zeereizen en verre landen. Met name Japan werd een queeste. Door een reorganisatie kon hij vroegtijdig stoppen met werken en hij verkeerde vanaf dat moment in die ‘bootmodus’. Aldert: “Ik was alleen maar bezig met mijn grote droom; de reis, de boot. ‘De koekjestrein moest door’ zeg ik altijd maar. Ik zat voortdurend in een flow, in een dynamiek, er moest heel veel gebeuren. Antarctica, Japan, de Noordwest Passage, dat zijn heel heftige dingen. Zeemans-technisch heftig, financieel zeer heftig, en varen met opstappers is heftig. Het is niet iets wat je éven doet. Je kunt je geen fout permitteren en je moet zorgen voortdurend scherp te blijven. Ik was er dag en nacht mee bezig, met 120% adrenalineniveau.”

Anne: “Zijn leven was groots en meeslepend. De wereld is nu weer klein. We moeten oppassen op onze kleinkinderen...”

‘SPOORBOEKJE’

De reis van de *Necton* kende een ‘spoorboekje’: een strakke reisplanning. De route was niet-alledaags: via Antarctica naar Japan en bovenover via Canada terug. Dat alles had een reden. Aldert: “Omdat Anne niet permanent zou meezeilen, nam ik opstappers mee. Bovendien had ik een tijdsbestek van tweeënhalf, drie jaar. Op een kaart heb ik mijn favoriete reisdoelen gemarkeerd en mede aan de hand van de Ocean Passages for the World, waarin alle zeilroutes staan, zette ik routes uit. De natuur was mede bepalend, want ik zeil liever niet tegen de wind in. Ik ben uitgegaan van 100 mijl per dag, dat is aan de lage kant, waardoor ik een beetje reserve had. Hier en daar heb ik rustpauzes en reparatietijd ingelast. Achteraf was mijn

september 2014 - Indonesië

gemiddelde 143 mijl per dag. Ik heb ‘modern’ gevaren, in windstiltes zette ik een motor deadslow bij om 5 knoop snelheid te houden.”

Geeft zo’n spoorboekje met deadlines om opstappers af te zetten en op te pikken geen druk en stress? Aldert: “Een strakke reisplanning geeft je

een doel en duidelijkheid. Dat past wel bij mij. Wij vertrokken gerust met windkracht 7 naar een volgend doel, en het was kicken zo'n bestemming op tijd te halen.”

Anne: “Het gaf ook rust, ik wist dat hij zou doorgaan.”

WEERADVIES

Bij zijn besluiten om al of niet verder te reizen werd Aldert vanuit Nederland gesteund door goede vriend Frans Bijma, die als ‘walkaptein’ de weersystemen analyseerde. Soms dwongen omstandigheden Aldert die adviezen te negeren. “We lagen bij Palmer Station bij Antarctica en Frans had mij geadviseerd daar een zware depressie af te wachten. Maar het was 12 graden en er brokkelde veel ijs af. Dat kwam onze kant op en ik kreeg het benauwd: straks kunnen we niet meer weg... Toen de wind begon te draaien, besloot ik toch te vertrekken. We deden rustig aan om de depressie voor ons te laten passeren. Het was nog moeilijk om de *Necton* te temmen. Hij loopt hartstikke goed en wil niet langzaam...”

GOED SCHIP

De *Necton* is een one off-ontwerp van Willem Nieland, speciaal voor deze reis ontworpen. Zwaar gebouwd in aluminium met hefkiel, dubbele roeren, twee masten en een riante accommodatie in een dekhuis. Het schip heeft zich 40.000 mijl dubbel en dwars bewezen. Grootste malheur: de hydraulische cilinder van de hefkiel raakte beschadigd toen Filipijnse werflui de boot, na de overwintering aldaar, onder de bulb gingen opkrikken voor de tewaterlating. Daarom werd de kiel later gefixeerd. Een klapgijp tijdens een mini-cycloon in de Pacific beschadigde een zaling en de giek. Aldert wist de mast te zekeren met vallen en verving de stagen in Tahiti. Een tijdrovend en frustrerend oponthoud, omdat de douane de ingevlogen spullen niet vrijgaf. De enige keer dat de zorgvuldige planning echt in gevaar kwam. Dientengevolge moest in Polynesië reistijd worden ingehaald.

OVERWELDIGEND JAPAN

De route van Australië naar Japan bracht de *Necton* in Indonesische wateren. Met name de Molukken en Banda eilanden waren door hun schoonheid een hoogtepunt, aldus Aldert. Met het bereiken van Japan ging een lang gekoesterde wens in vervulling. Aldert: “Het gaat er heel bureaucratisch aan toe, om een *cruising permit* te krijgen moet je een heel vaarplan indienen met havens die je wilt aandoen. Daardoor kom je juist op plekken waar je misschien niet zou zijn gekomen. Zo liepen we Taneichi aan en de *Necton* was het eerste schip dat daar na de tsunami kwam. De mensen waren gewoonweg aangedaan. We hebben in Japan gastvrijheid in het kwadraat ontmoet... Iemand wilde zijn autosleutels geven, zodat we het land konden verkennen en we werden overladen met eten en drinken. Het gaf bijna een ongemakkelijk gevoel. Japan was overweldigend, temeer omdat ik het op eigen kiel had bereikt.”

NOORDWEST PASSAGE

Na Japan volgde een grote sprong naar het noorden, richting de Aleoeten, door de Bering Straat richting de Beaufort Zee voor de Noordwest Passage. Aldert: “Volgens de Canadese kustwacht was de doorvaart onmogelijk, want Cambridge Bay lag nog vol ijs. “*We advise you not to go, but you are the captain*”, zeiden ze. Nu ben ik eigenwijs, dus probeer ik het, want tussen wat de overheid zegt en de realiteit zit een wereld van verschil... Toen we daar eenmaal waren durfden we niet verder vanwege alle ijs en besloten een paar mijl verderop een ankerplaats te zoeken. Dat betekende echt raggen door het ijs. Dankzij de scheggen voor de saildrives ging dat goed. De tweede dag kwam er een bootje langs met Inuits en die bleken

april 2015 - Japan

augustus 2015 - Noordwest Passage

mei 2015 - Stille Oceaan

oktober 2015 - Groningen

uit Cambridge Bay te komen, die inmiddels was opengewaaid. Toen zijn wij het ook gaan proberen. We waren voor op alle schema's en het eerste jacht dat de Noordwest Passage dit seizoen nam." Het was nog niet gedaan. Omdat de Peel Sound nog vol ijs lag, moest de *Necton* door de Bellot Strait. Aldert: "Aan de oostkant was nog massief ijs en daar ligt ook een eiland in het vaarwater, Magpie Point. Het stroomt er 5, 6 knoop. Het risico is groot dat je vastloopt in het ijs en vervolgens door achterop komend ijs wordt gekraakt. Daarom wilde ik pas bij de kentering van het tij bij Magpie Point zijn. Het bleek een juiste keuze, het vaste ijs was er niet en slommend tussen schotsen zijn we er door gekomen. Daarna zijn we naar de allermooiste plek van de Noordwest Passage gegaan: Crooker Bay en Dundas Harbour op Devon Island. Daar ben je alleen in het totale niets, in die onbeschrijflijke natuur. Dat is machtig mooi. Nee, ik raak niet in de stress van zoveel ijs. Zeker, het is spannend, je moet alert blijven. De boot is er op gebouwd, daar had ik veel vertrouwen in."

'HET IS KLAAR'

Sinds eind 2015 ligt de *Necton* weer bij de Groninger Motorboot Club en is te koop. "Dit schip moet varen", zegt Aldert beslist. Zelf gaat hij niet meer zo lang weg. "Ik heb tweeënhalf jaar vrij gehad, da's afgelopen." Anne, lachend: "Het is klaar, het verlof is ingetrokken."

Aldert vervolgt: "Er is nog wel een andere motivatie. Ik heb veel oudere mannen ontmoet die ontheemd zijn geraakt. Ze zijn losgekomen van familie en vrienden en raken daarna 'lost'. Dat moet mij niet overkomen..."

necton.nl

*‘Alleen in het totale niets,
dat is machtig mooi...’*

